

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-47/10
(zveřejnění formou výňatků)

Akzo Nobel NV a další
v.
Evropská komise

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Evropské trhy s tepelnými stabilizátory — Rozhodnutí, kterým se konstatují dva případy porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen, rozdělení trhů a výměna citlivých obchodních informací — Doba trvání protiprávních jednání — Promlčení — Délka správního řízení — Přiměřená lhůta — Právo na obhajobu — Přičtení protiprávních jednání — Protiprávní jednání, jehož se dopustily dceřiné společnosti, sdružení bez vlastní právní subjektivity a dceřiná společnost — Výpočet výše pokut“

Shrnutí – rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 15. července 2015

1. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Promlčení v oblasti pokut — Promlčení ve vztahu k dceřiné společnosti — Neexistence vlivu na odpovědnost mateřské společnosti*

(Článek 81 odst. 1 ES; nařízení Rady č. 1/2003, článek 25)

2. *Hospodářská soutěž — Správní řízení — Povinnosti Komise — Dodržení přiměřené lhůty — Porušení — Důsledky — Snížení pokut uložených zúčastněným podnikům ze strany Komise — Snížení pokut, které nebylo přiznáno podnikům, jež podaly žaloby proti některým rozhodnutím, která vůči nim byla přijata v rámci správního řízení — Porušení zásady účinné soudní ochrany — Porušení zásady rovného zacházení*

(Článek 81 ES; nařízení Rady č. 1/2003)

1. Dceřiné společnosti, které se přímo podílely na porušení čl. 81 odst. 1 ES, se mohou legitimně dovolávat toho, že ve vztahu k nim uplynula promlčecí lhůta stanovená v čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1/2003, pokud vůči nim Komise učinila první úkony za účelem šetření nebo postupu souvisejícího s těmito protiprávními jednáními ve smyslu čl. 25 odst. 3 tohoto nařízení po uplynutí uvedené lhůty.

Promlčení podle článku 25 nařízení č. 1/2003 nicméně nemá za následek zánik existence protiprávního jednání ani nemožnost Komise v rozhodnutí konstatovat odpovědnost za takové protiprávní jednání, ale pouze neuplatnění postupů určených k uložení sankcí v případě subjektů, ve vztahu k nimž k promlčení došlo. Z doslovného, teleologického a systematického výkladu článku 25 nařízení č. 1/2003 kromě toho vyplývá, že na každou právnickou osobu, vůči níž je vedeno stíhání Komise, se jednotlivě vztahuje i promlčení podle odstavce 1 a může jí být namítáno. Pouhá skutečnost, že uplynutí promlčecí lhůty jde ku prospěchu dceřiných společností mateřské společnosti, tedy nevede k tomu, že by byla zpochybněna odpovědnost uvedené mateřské společnosti a že by bylo zabráněno jejímu stíhání.

(viz body 124 až 126, 128)

2. Tím, že Komise přiznala snížení uložených pokut z důvodu nepřiměřené délky správního řízení všem podnikům, které se podílely na porušení článku 81 ES, s výjimkou podniků, které podaly žaloby proti některým rozhodnutím, která vůči nim byla v rámci tohoto správního řízení přijata, dopustila se v rámci svého rozhodnutí, kterým bylo konstatováno porušení pravidel hospodářské soutěže a jímž byly uloženy pokuty, neodůvodněného nerovného zacházení.

Bez ohledu na otázku, zda by byly ostatní podniky odrazovány od soudního uplatňování svých práv, i kdyby se jich týkalo šetření Komise pro porušení pravidel hospodářské soutěže, se totiž argumentace Komise, podle které toto rozdílné zacházení odůvodňuje rozdíl v objektivně srovnatelných situacích spočívající v tom, že na rozdíl od ostatních podniků dotčené podniky podaly žaloby, jeví jako neslučitelná se zásadou účinné soudní ochrany.

(viz body 326, 328, 329)